

Arrest

nr. 128 273 van 27 augustus 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 februari 2014 waarbij geen gunstig gevolg wordt gegeven aan een aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. VERHEYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 februari 2009 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Bij beslissing van 25 januari 2012 wordt aan de verzoeker een machtiging tot voorlopig verblijf verleend voor de duur van één jaar.

Bij beslissing van 15 februari 2013 wordt de machtiging tot voorlopig verblijf verlengd voor één jaar.

Op 5 februari 2014 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding om de verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf niet meer toe te staan. Dit is de thans bestreden beslissing, aan de verzoeker ter kennis gebracht op 13 februari 2014. De motieven van deze beslissing luiden als volgt:

"K(...), S(...)
[...]"

Onder verwijzing naar de aanvraag die bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, deel ik u mee dat, overeenkomstig artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) en art. 13 §3,2° van de wet van 15 december 1980, aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat betrokkene een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten heeft ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 10.02.2009. Dat dit verzoek door onze diensten op 25.01.2012 gegrond werd verklaard waarna betrokkene in het bezit werd/en gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van 07.03.2012 tot 15.02.2013, verlengd op datum van 04.03.2013, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur dd. 31.01.2014 (zie gesloten omslag) blijkt dat "uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Over de rechtspleging

2.1 De verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) binnen de wettelijk bepaalde termijn van acht dagen in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

2.2 Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat met dit arrest geen uitspraak wordt gedaan over de kosten en *a fortiori* niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoeker verschafft de volgende toelichting:

“Dat de bestreden beslissing zoals alle bestuurshandelingen uitdrukkelijk dienen gemotiveerd te worden en de juridische en feitelijke overwegingen moeten melden die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen. Dat de motivering afdoende dient te zijn (art. 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen).

De adviserende arts van DVZ schrijft :

- *Dat de mantelzorg niet noodzakelijk zou zijn voor een psychiatrisch patiënt en dat hij wel vermoedt dat er familie zou zijn in Kosovo*
 - *Dat verzoeker arbeidsgeschikt zou zijn en kan instaan op financieel vlak voor medicamenten en onderhoud voor zichzelf*
 - *Dat verzoeker kan reizen naar zijn thuisland Kosovo als psychiatrisch patiënt na meer dan drie jaar verblijf in de psychiatrische instelling en onder zware medicatie*
 - *Dat verzoeker als psychiatrisch patiënt zijn eigen leven kan inrichten in Kosovo*
- Dat één en ander wordt tegengesproken door de medische rapporten van nu en vroeger die worden voorgebracht.*

Welnu uit het verslag van Dr A(...) blijkt dat de psychische problemen van verzoeker sinds 2009 (bijlage aan stuk 5) en op dit ogenblik (stuk 2) helemaal niet gewijzigd zijn en dat de mantelzorg meer dan noodzakelijk is, wat algemeen geweten is voor psychiatrische patiënten die moeten opgevangen worden en niet aan hun lot worden overgelaten.

Zowel uit het advies van de adviserende geneesheer van DVZ die schrijft dat een behandeling noodzakelijk blijkt en uit het; verslag van Dr A(...) die, het psychiatrisch probleem beschrijft, blijkt duidelijk dat verzoeker niet kan werken en geen financiële middelen kan verzamelen om zich staande te houden op medisch vlak en op maatschappelijk vlak waaronder wordt bedoeld persoonlijk onderhoud, huisvesting, hygiëne, enz....

Dat het voor verzoeker dan ook onduidelijk is waarom de bestreden beslissing werd genomen ;

Dat verzoeker dan ook de indruk heeft dat hier niet op een objectieve wijze tewerk is gegaan bij het benaderen van het dossier ;

Dat de beslissing a quo gesteund is op het advies van de adviserende geneesheer en dit zowel op het punt van de vaststelling van de medische problematiek alsmede op het punt van de behandelings- en opvolgingsmethode in Kosovo ;

Derhalve kan wel degelijk gesteld worden dat er een ernstig medisch probleem is , wat nog onderlijnd wordt door de behandelende geneesheer en wat ten onrechte wordt ontkend door DVZ en het volgende punt is dan ook na te zien of in geval van terugkeer de behandeling aanwezig is enerzijds en anderzijds of er in het thuisland Kosovo wanneer er eventueel een behandeling zou voor handen zijn deze ook toegankelijk is voor verzoeker ;”

De verzoeker betoogt in essentie het niet eens te zijn met de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer dat de verzoeker arbeidsgeschikt is, dat er geen nood is aan mantelzorg en dat hij kan reizen naar zijn land van herkomst. De verzoeker stelt dat de vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer niet overeenstemmen met de vroeger en nu voorgelegde medische rapporten. De verzoeker stelt dat het hem niet duidelijk is hoe de verweerder tot de bestreden beslissing is gekomen.

De verzoeker voert aldus aan dat het advies van de ambtenaar-geneesheer van 31 januari 2014 niet afdoende is gemotiveerd.

Het bedoelde advies luidt als volgt:

"K(...), S(...)
Mannelijk
Nationaliteit: Kosovo
Geboren op (...)

Graag beantwoord ik uw vraag voor medische evaluatie van de gezondheidstoestand aangehaald door genoemde persoon in het kader van de verlenging van de machtiging tot verblijf.

Reeds eerder gaf ik een advies in dit dossier.

Voor dit advies baseer ik me op het attest dat ons sinds het laatste advies werden bezorgd:

- *Standaard medisch getuigschrift (d.d. 07/01/2014) van dr. G(...).*

Uit een studie van deze documenten blijkt dat deze 40-jarige man stabiel blijft onder behandeling. In tegenstelling tot het vorig advies blijkt dat de noodzakelijke medicatie inmiddels beschikbaar is in zijn thuisland.

Dit is een duidelijke verbetering met de toestand op het moment dat de laatste verblijfsmachtiging werd verleend.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

*Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Kosovo
(...)*

*Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in Kosovo
(...)*

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

De betrokkene voldoet niet langer aan de voorwaarden voor een tijdelijke verblijfsmachtiging volgens art. 9 van het KB van 17 mei 2007 omdat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend niet langer bestaan of voldoende ingrijpend en met een niet-voorbijgaand karakter zijn gewijzigd."

Het is op grond van dit advies dat de gemachtigde beslist om de voorlopige verblijfsmachtiging niet verder te verlengen.

Uit boven geciteerd advies blijkt dat de ambtenaar-geneesheer zich baseert op het standaard medisch getuigschrift d.d. 7 januari 2014 van Dr. G(...) waaruit hij afleidt dat de verzoeker stabiel blijft onder behandeling, dat de verzoeker kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

De Raad stelt evenwel vast dat de verweerder heeft nagelaten het volledig administratief dossier over te maken aan de Raad. Het standaard medisch getuigschrift van 7 januari 2014 bevindt zich immers niet in het administratief dossier, terwijl uit het bovenvermelde blijkt dat dit medisch getuigschrift door de verzoeker werd overgemaakt en door de ambtenaar-geneesheer werd geëvalueerd. Het administratief dossier bevat wel een stuk "medische stukken die beveiligd worden door de Dienst Humanitaire Regularisaties" waaruit blijkt dat twee stukken, aangemerkt als "standaard medisch getuigschrift" en ontvangen op 8 januari 2014, werden weggehaald. Een reden hiertoe wordt niet vermeld in het administratief dossier noch in de nota met opmerkingen zodat niet kan worden aangenomen dat de weggehaalde stukken door de verweerder als vertrouwelijk zouden zijn geclassificeerd, laat staan dat kan worden aangenomen dat het de verweerder om deze of gene redenen zou zijn toegestaan de mededeling ervan aan de Raad te verhinderen.

Uit de argumentatie van de verzoeker blijkt dat het noodzakelijk is inzage te hebben van de stukken die geleid hebben tot de oordeelsvorming vervat in de bestreden beslissing, waarvan het medisch advies

van de ambtenaar-geneesheer integraal deel uitmaakt. De Raad kan niet nagaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beschikte wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867). Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 februari 2014 waarbij geen gunstig gevolg wordt gegeven aan een aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE